

KAPITOLA PRVNÍ

„Když se ohlédneme za válkou proti Impériu – za miliardami zmařených životů –, může se nám občas zdát, že nic z toho nestálo za strašlivou cenu, kterou jsme museli zaplatit. Když se ale zamyslíme nad lidmi, kteří během toho konfliktu zahynuli, pamatujme si, že zemřeli za spravedlivou věc. Za svobodu. Za dlouhé období míru, je muž se nyní těšíme.“ Senátor Tai-Lin Garr rozpráhl ruce, jako kdyby chtěl obejmout celou sešlost na Hosnianu Prime: zářivé slunce, akvamarínové nebe, nespočetné davy složené z příslušníků tisíců různých druhů shromážděných pod pestrobarevnými vlajkami jejich světů. Sláva a světlé zítřky Nové republiky ležely před nimi. „*Za tohle* jsme bojovali.“

Odevšud se ozval potlesk provázený výskotem.

Senátorka Leia Organa tleskala s ostatními a myslela si: *Škoda, že se to všechno hroutí.*

Většinu diváků, z nichž převážná část přicestovala na Hosnian Prime na slavnost odhalení a následný koncert, připadalo množství senátorů shromážděných na tribunách jako ztělesnění solidarity a moci. Na shromáždění byly zastoupeny planety od Světů Jádra až po Vnější okraj; lidé měli na sobě pláště, roucha a obřadní oděvy bezpočtu

různých kultur, v nichž sledovali slavnost spolu s příslušníky dalších druhů, od Aqualishů po Ithoriany, od velkookých Mon Calamarianů po drobné, chlupaté Ashaftany, ve zdánlivě harmonické jednotě. Leii ostrý zrak však vysledoval neviditelnou linii mezi dvěma polovinami shromáždění: centrističtí senátoři na jedné straně, populističtí, k nimž patřila i ona sama, na druhé. Fyzické rozdíly mezi nimi byly nepostřehnutelné, avšak ideové se prohlubovaly každým dnem. Brzy se tato štěrbina rozšíří na trhlinu dostatečně hlubokou na to, aby odhalila, jak křehký ten mír ve skutečnosti je.

Přestaň s tím. Leia se přinutila myslet pozitivně. Racionálně. V galaktické politice se odjakživa vyskytovaly strany, frakce a skupiny. Vždycky to tak bude. Ne každý ideologický konflikt vede k naprostému zhroucení vlády.

Avšak neklid, který byl cítit pod zdánlivě hladkým průběhem slavnosti, jí připomněl poslední dny Imperiálního senátu. Zdvořilá slova, do nichž se halily skryté výhrůžky, takřka naprostá absence důvěry mezi světy. A nynější pocit jí připadal až příliš povědomý.

A přesto, vždyť i ten Imperiální senát čas od času přece jen dospěl k nějakému rozhodnutí, pomyslela si kysele. Chápeš? Historie se přece jen neopakuje,

Leia nalézala potěšení jen v jediné stránce toho, kvůli čemu se tu sešli: odhalení nové sochy. Sedmdesát metrů vysoká socha byla vytesána z jelucanského mlžného kamene, který v jasném světle zářil jako průhledný diamant a ve tmě nabýval matné šedo zelené barvy. Když Tai-Lin za bouřlivého potlesku dokončil svůj projev, zakryl slunce mrak. Zář mlžného kamene potemněla a odhalila detaily sochy Baila Organy, zobrazeného v úředním rouchu alderaanského místokrále, s rukou nataženou k národům v klasickém žehnajícím gestu. Jeho tvář byla vytesána tak pečlivě a s takovou láskou jako u nejdetailnějšího portrétu. I když se už senátoři z různých planet dokážou shodnout jen na máločem, aspoň odkaz jejího otce přetrvá.

Tai-Lin kývl na Leiu, zatímco jeho plošina klouzala zpět na místo; pro ceremoniální účely byly plošiny povoleny, ačkoli jejich používání bylo nyní v Senátu považováno za „příliš hierarchické“. Jeho pokynutí znamenalo jak potvrzení toho, že na ni přišla řada, tak povzbuzení.

Letmo se na něj usmála a stiskla ovladač, aby ji její plošina vynesla před tribuny, a přizpůsobila ozvučující droidy svému hlasu. Záhyby tmavě modrého pláště a róby se jí třepaly ve vlahém vánku, když předstoupila před shromáždění.

„Stojím tu před vámi nejenom jako senátorka, ale také jako dcera Baila Organy,“ zazněl Leiin zvučný hlas prostý veškerých pochybností, které ji celý den pronásledovaly. „Vše, co jsem za svou senátorskou dráhu vykonala, má kořeny v jeho cenných ponaučeních o odvaze. O síle. O vedení.“

Vedení, to bylo něco, čeho se v současnosti Senátu zoufale nedostávalo. Mon Mothma si uchovala značný vliv i poté, co skončila ve funkci kancléřky... větší, než si Leia před Mothminým onemocněním uvědomovala. Bez někoho, kdo dokázal překlenout ideové rozdíly a dosáhnout shody, vykazoval politický systém Nové republiky značné slabiny.

Hovořila dál klidně a plynule, zatímco se vlajky třepaly v silném větru. „Působil jako místokrál Alderaanu na počátku temného období pro celou naši galaxii.“ V obecnstvu to při vyslovení jména její mrtvé planety zašumělo. Leia předstírala, že si toho nevšimla. Její plošina visela tak vysoko nad zemí, že sto tisíc bytostí z tisíce druhů a světů, různé barvy pleti, šupin i srsti jí splýval v neurčitou záplavu barev a zvuků, s níž bylo těžké navázat kontakt. Přesto se o to Leia pokusila. „Pomáhal Mon Mothmě vytvořit Povstaleckou alianci, a přitom stále statečně bojoval za zachování alespoň toho mála integrity a pravomocí, které Imperiálnímu senátu ještě zůstávaly. Nepochybuji, že by dál bojoval po boku našich povstaleckých vojsk, kdybychom o něj takovým krutým způsobem nepřišli při zničení mého domovského světa.“

Měla jsem tu výsadu znát ho jako vůdce i jako otce,“ pokračovala. „A přestože jsem na něj pyšná při vzpomínce na to, jak statečně se postavil Palpatinově tyranii, musím se usmát pokaždé, když si vzpomenu, jak si lehal na zem, aby mohl se svojí holčičkou stavět věže z kostek.“ V obecnstvu se ozval účastný smích.

Dobrá. Podařilo se jí dav probudit, získat ho na svoji stranu. Nastal čas pronést slova, která její posluchači *nebudou* chtít slyšet.

„Naučil mě toho spoustu o politice, vedení a válce, ale především mě naučil, že žádná cena není dost vysoká, jde-li o naše ideály. Bail Organa byl ochoten i zemřít, kdyby to mělo znamenat, že Impérium padne. Věřil v Novou republiku, kterou se nám podařilo vybudovat, a ve spravedlivé zřízení, v němž budou zákony platit pro každého.“ Následoval hromový potlesk a Leia se odmlčela, dokud neodezněl. „Věřil v jednotu a věděl, že jí lze dosáhnout jedině za cenu kompromisů. Mon Mothma, jedna z jeho prvních a nejuvěrnějších spojenců, sdílela toto přesvědčení a řídila se jím i v době, kdy stála v čele Senátu. Chtěla, aby mezi světy Nové republiky vládly vyvážené vztahy a aby se vždy hledala společná řeč, která je zásadní pro spolupráci na lepších zítčích.“

To vyvolalo další potlesk, avšak mnohem vlažnější. Populisté a centristé se v této době dokázali shodnout jen na jednom: že kompromisy jsou znakem slabosti.

Leia pohlédla na sochu a představovala si, že hovoří přímo k Bailu Organovi, když uzavřela: „Můj otec nám zanechal jeden odkaz nad všechny vzácnější – celogalaktický mír. Pro nás všechny to znamená zodpovědnost ochránit tento mír do budoucna. Pouze tak ho můžeme doopravdy uctít a uchovat v paměti navěky.“

Zabouřil ohlušující potlesk a provolávání slávy s nadšením, jaké Leia už dlouho nezažila. Slyšeli lidé skutečně to, co jim chtěla sdělit? Chápali, jak křehký je nyní tento mír? Budou teď naléhat na své senátory, aby zanechali nekonečného malicherného hašteření a konečně dali galaxii vládu, jakou si zasloužila?

Pak uslyšela vysoký, zvonivý hluk stíhaček X-wing, které jí přelétaly nad hlavou. Přehlídka vojenských vzdušných sil právě začala. Tak *tohle* diváci tak bouřlivě vítali. Její poslední slova vůbec neslyšeli.

To bylo... zklamání. Ale nikoli překvapení.

Když se X-wingy dramaticky rozdělily do nové formace, Leia vzdychla a stiskla ovladač, který snesl její plošinu zpět do senátorských tribun. Když ji nikdo neposlouchal, mohla se alespoň podívat na přehlídku.

„Vidíš to moc pesimisticky, Leio,“ trvala na svém senátorka Varish Vicly po slavnosti, když se pomalu proplétaly mezi různými hod-

nostáři kolem podstavce zářící sochy Baila Organy. Jako všichni Lonerané měla dlouhou hedvábnou srst barvy zlata a čtveřici tenkých podlouhlých končetin, které jí umožňovaly pohybovat se stejně snadno po dvou i po čtyřech. Teď zrovna kráčela jenom po dvou, aby se jí lépe mávalo a potrásalo rukama. „Ovšemže lidé bouřlivě vítali leteckou přehlídku! Manévry X-wingů jsou mnohem zábavnější než sebelepší proslov.“

Leia si zastrčila uvolněný pramen vlasů do svého dlouhého copu. „Jen bych chtěla, abychom přiměli lidi naslouchat.“

„Podívej se na to takhle.“ Varishina zlatá srst vlála ve větru a ústa na jejím dlouhém úzkém obličejí se roztáhla do úsměvu věnovanému komusi, kdo na ni zdálky mával. „Lidé milují piloty X-wingů, poněvadž v nich vidí velké bojovníky Povstání. Chápeš? Lidé na válku nezapomněli. Jenom to všechno je už strašně dávno.“

„Nejspíš ano.“ Leia si vzpomněla, jak zasedala v Senátu jako čtrnáctiletá mladší zákonodárkyně a byla si jistá, že je mezi těmi tisíci bytostí nejmladší; v současnosti si občas připadala jako nejstarší. Válka si vybrala na její generaci svou daň a zahubila tolik nadějných vůdců. Když byla vybojována bitva o Endor, mnozí v davu diváků i v Senátu samotném ještě ani nebyli na světě.

Slušelo by se, aby Leia vnímala skutečnost, že stárne, jako zadostiučinění. Obyvatelstvo galaxie by nemohlo být tak spokojené samo se sebou bez desítek let míru, který jim zajistila Nová republika. Přesto nebyla klidná. Nemohla se zbavit obav. To se stávalo těm, kdo dospívali na útěku, v obležení, a neustále počítali s tím, že je může potkat zajetí nebo smrt. Z paranoie se stal jediný způsob vnímání světa, kterého se nijak nedalo zbavit.

„Tak už na to nemysli. Pokud se nerozveselíš před večeří, posadím tě vedle hraběte Jogurnera, a to by bylo, abych... ach, tamhle je Feleen!“ Varish krátce stiskla Leie paži a vrhla se do davu uvítat dalšího ze svých politických soupeřů.

Leia shovívavě zavrtila hlavou. Za zdánlivě povrchními zájmy Varish Vicly se skrývala čestná politička, stejně neochvějná populistka jako sama Leia a jedna z hrstky senátorů, se kterými bylo zábavné trávit čas. (Na rozdíl, například, od hraběte Jogurnera, který to myslel

dobře, ale nedokázal dlouho konverzovat o ničem jiném než o cheedoanské whisky.) Nebyla však tou pravou osobou, které by se Leia mohla svěřit se svými temnými obavami.

Nikdo už nechce o válce ani slyšet, pomyslela si Leia. Nikdo se nechce trápit dalším chaosem a vražděním. Nebojovala jsem právě za tohle – aby se už nikdo nemusel bát?

Pátrala v davu a rozeznávala přátele i nepřátele. Tai-Lin Garr ve svém typickém nápadném šarlatovém plášti pozorně naslouchal skupině diváků, kteří zjevně přicestovali až z Tai-Linovy domovské planety Gatalenta. Husté černé vlasy měl stažené do uzlu; ve tmavých očích hloubavost a vážnost, což však nebránilo tomu, aby mu na rtech nepohrával lehký úsměv. Poblíž stál hlouček centristických senátorů pochlebujících jedné z vycházejících hvězd hnutí, mladému politikovi z Riosy, který se jmenoval Ransolm Casterfo. Casterfo nepochybně působil šviháckým dojmem. Byl vysoký, pohledný, charismatický a teprve dvaatřicetiletý – ve věku, který Leie kdysi připadal vysoký, ale teď jí připadal neuvěřitelně nízký. Byl příliš mladý na to, aby bojoval ve válce nebo nabyl jakéhokoli věhlasu, ale centristé si zjevně vybírali své loutkové představitele podle toho, kdo se v jejich propagandě vyjímal nejlépe. Leiina nálada se zlepšila, když v dálce zahlédla admirála Ackbara. Kvůli slavnosti podnikl cestu až na Hosnian Prime, ačkoli mu bylo už přes osmdesát – ani to mu ovšem nemohlo zabránit v tom, aby přiletěl uctít památku Baila Organy. Leia si k němu začala razit cestu davem v naději, že bude mít možnost popovídat si s někým, kdo pamatuje staré časy.

„Princezno Leio?“ Melodický hlas, který na Leiu zavolal, by většině lidí připadal svůdný. Pouze Leiiny diplomatické zkušenosti jí pomohly potlačit znechucení. „Princezno Leio, můžete na slovíčko?“

Leie se dokonce podařilo nasadit věrohodný úsměv a potom se otočila. „Lady Carise. Co pro vás mohu udělat?“

Lady Carise Sindian, senátorka z centristického světa Arkanis, byla ze stejné generace jako Ransolm Casterfo, ale vypadala ještě mladší. Dojem nedospělosti snad vyvolávaly spíše její zájmy než půvabná tvář. Dlouhé stříbřité roucho měla ozdobené drahokamy, které vystavovaly na odiv bohatství a moc jejího světa na rozdíl od prostšího a elegant-

nějšího modrého šatu, který měla na sobě Leia. „Musíme si pohovořit o vládě na Birrenu,“ začala lady Carise. „Jak víte, lord Mellowyn zemřel –“

„Ovšem. Ta zpráva mě bolestně zasáhla.“ Lord Mellowyn byl vzdálený příbuzný Baila Organy. V průběhu let ho Leia několikrát navštívila, jelikož Mellowyn byl jedním z mála lidí, kteří ještě pamatovali jejího otce a nazývali ho přítelem.

(Když myslela na otce, myslela jediné na Baila Organu. Býval jejím otcem v ideovém smyslu, a to bylo jistě důležitější než cokoli jiného.)

„Nu, úřad guvernéra se předává mezi staršími pokrevními příbuznými,“ začala lady Carise a tmavě hnědé oči jí zasvítily vzrušením při pomýšlení na královské tituly. Tradici dědičné šlechty už ve skutečnosti nikdo nebral vážně, dokonce ani ostatní příslušníci starých rodů. Zdálo se nicméně, že lady Carise si nedovede představit větší poctu. „Ale jelikož lord Mellowyn neměl žádné děti, titul nyní přešel na vás.“

Leia si zakryla ústa hraným překvapením. Ve skutečnosti se tím snažila zamaskovat své zděšení. Jedna z mála věcí, které si o Birrenu pamatovala, byla, že tamější obřady bez výjimky trvaly několik týdnů. Birren byla malá, ospalá planeta na Vnitřním okraji, která by mohla být skvělým místem pro trávení dovolené... ale otravným vyhnanstvím pro senátorku, kterou čeká tolik důležité práce. „Ten titul je dnes už jen čistě ceremoniální, ne? Neumím si představit, že by obyvatelé Birrenu kdovíjak spěchali s nahrazováním guvernéra, který je pouhou loutkou.“

„Ale ten *titul!*“ Lady Carise vyvalila oči. Možná nevědomky zavrtěla hlavou – *tss, tss.* „Jak bychom mohli připravit ty lidi o jistotu, o duševní oporu, kterou jim dává vědomí, že je tato starobylá tradice stále dodržována?“

„Dám svým lidem za úkol, aby se na to ihned podívali.“ To byl Leii obyčklý únik z formálních rozhovorů, které chtěla ukončit; znělo to úředně, ale neslibovalo to nic. Lady Carise s úsměvem přikývla a odešla, pro tuto chvíli spokojena.

Nad hlavou jí znovu prosvištěly X-wingy. Přestože letecká přehlídka skončila, piloti se stále předváděli a bavili. V tuto chvíli je k tomu nevedl žádný vyšší cíl ani svatá povinnost, pouze čirá radost z létání.

Jak je to dlouho, co jsem byla taky tak bezstarostná? pomyslela si Leia. A byla jsem vůbec někdy?

Nejspíš ne.

Krátká pauza mezi slavností a večerí u Varish pro populistické senátory nedala Leie žádnou příležitost k odpočinku. Místo toho se potřebovala sejit se svými lidmi. Naštěstí alespoň zde mohla počítat se smysluplným rozhovorem.

Většinou.

„Jak úžasná oslava!“ zvolal C-3PO a šoural se dál po širokém oválu Leiiny reprezentační pracovny. Okny proudilo dovnitř odpolední slunce a pozlacovalo bělostný nábytek; droidovo zlaté kovové plátování zářilo jako nové. „Jak významné shromáždění. Dovoluji si tvrdit, že každý z přítomných o něm jednou bude vypravovat svým vnoučatům.“

„V životě by mě nenapadlo,“ zabručel Han, když pozdě v noci seděl na jejich posteli a Benova hlavička mu spočívala na ohbí paže, „že budu mít dítě. Že ho dokonce budu chtít. Teď je ale tady a –“

„A ty jsi táta.“ Leia se naklonila blíž, protože nemohla odolat pokušení popíchnout svého manžela. „Jen si pomysli, frajířku. Jednou budeš možná i děda.“

Hanův smích ji zahřál u srdce. „Mluv za sebe, srdíčko. Já takhle starej nikdy nebudu.“

„Princezno Leio?“

Leia se přenesla ze svého zasnění zpět do přítomnosti. „Omlouvám se, Greer. Byl to dlouhý den. Co jsi říkala?“

Greer Sonnel, Leiina asistentka, okamžitě hladce navázala, jako by její šéfka nestrávila několik posledních vteřin zahloubaná do sebe. „Jste zvána na recepci k senátoru Bevicardovi na Coruscant. Řekla jsem, že to zvážíte. Mám to pozvání odmítnout hned, nebo zítra?“

„Počkej s tím do zítra.“ Není dobré být příliš předvídatelná.

Greer přikývla. Její prsty obratně běhaly po datapadu. Husté modročerné vlasy měla stočené do jednoduchého drdolu a velký šátek z drsné tkaniny, který nosila přes kombinézu, pocházel z její skalisté domovské planety Pamarthe. Greer vždy dávala přednost jednoduchosti a praktičnosti; Leia věděla, že přechod k práci v Senátu byl pro

ni obtížný, nejspíš proto, že zde bylo tolik formalit a ještě více zbytečností. Nicméně Greer nikdy neodmítala výzvy a za posledních několik měsíců si vybrousila své diplomatické schopnosti. „Mám odmítnout s obvyklou zdvořilostí, nebo obzvláště úslužně?“

„Obzvláště, asi. Upřímnost zasluhuje úslužnost. Bevicard je jako had, ale aspoň si na nic nehraje.“ Leia smutně zavrtěla hlavou. „To je asi tak všechno, co dnes můžeme od centristů očekávat.“

„Ale –“ Korr Sella – teprve šestnáctiletá Sondivova dcera a stážístka, – se zarazila a couvla. „Odpusťte, princezno Leio. Promluvila jsem, aniž jsem byla tázána.“

„Brzy zjistíš, že na protokolu zas tolik nelpím, Korrie.“ Leia koutkem oka zahlédla, jak k ní C-3PO otáčí svůj trup. Nepochybně ho vyděsilo, že si někdo někde dovolil ignorovat protokol. „Co jsi chtěla říct?“

Dívka se zpočátku tvářila tak sklíčeně, až se Leia obávala, že ji ztrapnila. Než však mohla svou otázku stáhnout, Korrie sebrala odvalu. „Chtěla jsem se zeptat, jestli byste přece jen neměla to pozvání přijmout. Abyste pomohla navázat přátelství a dojít ke shodě mezi centristy a populisty.“

„V ideální galaxii ano. Bohužel, galaxie, v níž žijeme, taková není.“ Leii hlas zněl tak otupěle, až si byla sama sobě protivná. O něco přívětivěji dodala: „To pozvání bylo symbolické, ne skutečné. Kdybych ho skutečně přijala, Bevicard by byl zděšen.“

Korrie přikývla, ale stále se tvářila zmateně. „Rozpory mezi těmi dvěma stranami jsou až tak hluboké?“

Leia se zaklonila v křesle a třela si bolavou šíjí. Kéž by Varish dnes večer nepořádala ten banket, aby si mohla udělat pohodlí. „Obávám se, že skutečně jsou.“

„Aha.“ Korrie sklonila hlavu, ale Leia si přesto stačila všimnout nechápavého a vyděšeného výrazu v dívčině tváři.

Taky jsem kdysi byla takhle mladá. Tak pevně jsem věřila v moc politiky skutečnit cokoli. Leia se stala členkou Imperiálního senátu ve čtrnácti; ve vázanost Impéria právem věřila až do toho okamžiku, kdy byl přímo před jejíma očima zničen Alderaan. *Ach, jak mi dnes ta víra chybí – přesvědčení, že spravedlnost nakonec vždycky zvítězí.*

„Připravila jsem prohlášení k odhalení sochy pro planetární zpravodajství. Můžete se na ně podívat a říct mi, jaké změny v něm mám udělat, pokud nějaké.“ Greer klepla do svého datapadu a poslala dokument Leie. Nebylo to třeba. Leia přesně věděla, co v něm bude stát, stejně jako znala pečlivě vykonstruované a nenápadné překrucování, které vloží centrističtí senátoři do svého prohlášení. „To by bylo pro dnešní odpoledne vlastně všechno, princezno Leio. Do banketu u senátorky Vicly zbývá hodina. Co si budete přát dělat potom?“

Leia si svou odpověď uvědomila teprve pár okamžiků předtím, než jí splynula z úst. „Chci odejít.“

Korrie se zamračila. Greer se odmlčela a řekla: „Prosím, madam? Chcete odejít z této porady, nebo –“

„Chci odejít ze Senátu. Úplně odejít z vlády.“ Leiy se zmocnil radostný, ale jinak nepovědomý pocit. Možná že takhle chutnala svoboda. „Chci odejít.“